

41^E JAARGANG, NUMMER 1

WOENSDAG 4 SEPTEMBER 2013
NUMMER 398, OPLAGE 890

REDAKTIE:

MARK LANKVELD, JOHNNY
CUPPERS, WENDY SEESING,
NIENKE KRABENBORG,
TANJA HUIJNINK, STEFAN
BEERTEN, HUUB WOPEREIS.
FREE LANCE,
"DE BOEZEMVRIENDEN",
MADDY HULSHOF

CONTACT:

HUUB WOPEREIS
H.WOPEREIS@CHELLO.NL
06 - 12844614

VORMGEVING:

CHRIS NIJHOF / ROMEO DELTA

01

INHOUD

P02 ROze KoFfer ...
P03 MANNENSPORT
P08 PROFIELSCHETS
P10 EEN EEUW BELANGEN...
P12 EEN TERRASJE PIKKEN!

VAKANTIE VAKANTIE

Het is een mooie tijd, de zomer! Hierin zit voor de meeste mensen de belangrijkste vakantie van het jaar, de zomervakantie. Zelf heb ik mijn vakantie opgedeeld in twee keer. Het eerste deel heb ik eind juni al gehad en in september heb ik nog een keer vakantie. Heerlijk, de gedachte dat je nog een keer vakantie hebt. Iedereen is weer terug van vakantie en weer begonnen aan zijn werk en jij mag nog een keer zeggen tot over een paar weken.

Bij ons op het werk is het een heel gepuzzel om de vakantieplanning rond te krijgen. Voor half november moeten wij aangegeven voor het volgende jaar wanneer wij vakantie willen hebben. Elk specialisme op de afdeling moet namelijk elke dag voldoende mensen hebben. Dit betekent dat we in de teams eerst de vakantie al rond moeten krijgen. Dan wordt door de planning bekeken of dat kan voor de hele afdeling. Elk jaar zijn er een paar collega's die dan toch weer moeten schuiven met de vakantie.

Een paar weken voordat de vakantietijd begint, krijgt iedereen al de kriebels. Langzaam komen de eerste opmerkingen: nog 2 weken en dan heb ik vakantie! Wanneer krijg jij vakantie?

Op het werk krijg ik de mooiste verhalen en discussies van de collega's te horen die ze thuis voeren over de invulling van hun zomervakantie. Ieder stel of gezin zit elk jaar weer met hetzelfde dilemma: Gaan we dit jaar op vakantie? Waar gaat de reis dan naar toe? Blijven we een keer in Nederland of toch naar een warmer oord? Wordt het strand of

wandelen in de bergen? Kiezen we een hotel, huisje of gaan we met de caravan op vakantie? Of gaan we dit jaar de tuin aanpakken? Een verbouwing doen aan het huis? Komt er een huisdier in plaats van op vakantie? En zo zijn er nog veel meer dilemma's waar menig gezin zich aan het begin van het jaar al zorgen om kunnen maken. Bij de een is de keuze snel gemaakt. De ander weet een halve week voor de vakantie nog niet wat de invulling wordt.

Na gemiddeld 3 weken komen de collega's weer terug op de werkvloer. Ze worden ontvangen met de standaard vraag: "Hoe was je vakantie?" Gelukkig heeft bijna iedereen altijd een fijne, mooie, gezellige en goede vakantie gehad en natuurlijk altijd te kort. Mijn eerste vakantie in juni was natuurlijk ook te kort, dus daarom ben ik blij dat ik volgende week nog een aantal weekjes te goed heb.

Nienke

ROze Koffer ZOEK bij de DoUAne meldt de Fratsenkoerier

We sturen elkaar een vakantiekaartje, zetten een berichtje op Facebook en vertellen de verhalen bij thuiskomst onder het genot van de 'laatste' vakantieborrel. Kinderen trekken doosjes open waaruit de meest waardevolle steentjes, takjes en pluusjes komen met elk hun eigen verhaal. Twinkelingen in de ogen want oh wat was het spannend, bijzonder en ondeugend. Er is altijd wel iets te vertellen en naar een verhaal luisteren, daar zijn we gelukkig nooit te oud voor.

15 September staat Zieuwent in het teken van verhalen voor kinderen. We gaan samen DE WERELD ROND. En denk je dat het saai of kinderachtig is dan heb je het mooi mis! Op verschillende plekken kunnen kinderen en ouders luisteren en kijken naar verhalen. Gonnie Nachtjaponnie wijst iedereen de weg. Zij zit die ochtend al heel vroeg bij kapsalon He-ar in de stoel om op

en top voor de dag te komen. Haar kapper Vins is de eerste die haar verhaal mag horen en helaas kappers hebben beroepsgeheim dus zul je zelf om 13.00 uur naar het sportveld aan de Waareise moeten komen om erachter te komen hoe ze haar roze koffer terug kreeg bij de douane. Kinderen uit andere plaatsen zijn ook welkom, de toegang is gratis.

Stichting Fratsen

Het emailadres piot@hetnet.nl voor het aanleveren van kopie is verval-
len. U dient uw bijdragen in te stu-
ren naar het volgende emailadres:
h.wopereis@chello.nl

De redactie

MANNENSPORT

Motorcrossen, niet meteen de sport die ik associeer met Zieuwent. Het gebruik van motoren en het zandhappen leg ik eerder weg bij plaatsen als Halle en Zelhem, waar motorcrossers als ware goden door het o zo befaamde “Hengelse Zand” crossen. Met torso’s waar ik mij achter kan verschuilen en armen zo gespierd dat mijn bovenbenen er bij in het niets vallen.

Laatst kregen we echter een uitnodiging van enkele motorcrossers in Zieuwent. Om eens naar de jonge motorcrossers van ons mooie dorp te komen kijken. Ze bestaan dus toch, navraag deed ons leren dat dit in Zieuwent de sport in opkomst is. Hoog tijd om eens te gaan kijken!

Op woensdagavond om half 5 alle werk laten vallen, collega’s geëxcuseerd, laatste koffie achterovergeslagen en op naar huis. Snel een hap eten en in de auto. Eerst collega redactionist Huub ophalen en daarna op naar de Vennebulten!

Onderweg bespreken Huub en ik onze ervaring met motoren. Daarbij komt naar voren dat Huub net zoveel verstand van motoren heeft, als dat Grollenaren van kermis vieren hebben, en dat ik niet verder kom, of kwam, dan twee rondjes in de schans. Al met al mag je dus spreken over 2 behoorlijke leken op het gebied van motorcross.

MANNENSPORT

Voorzichtig draaien we het crossterrein op.

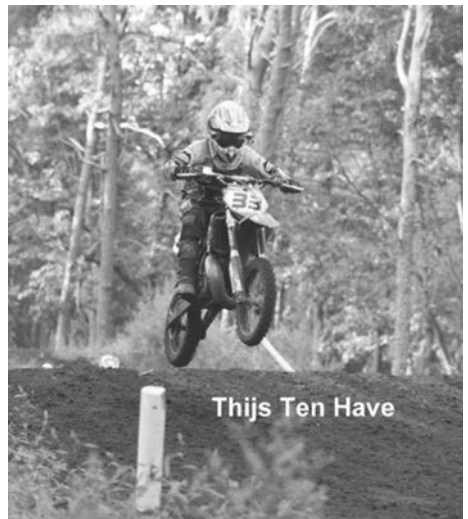
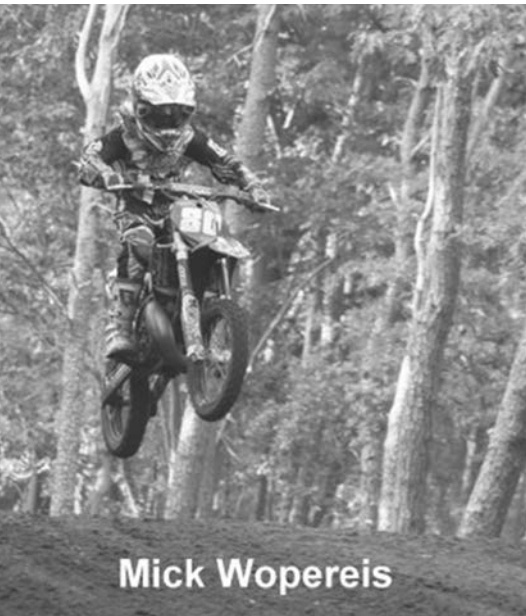
Bij het open doen van de deuren proeven we de benzine al op onze tong. We lopen richting de crossbaan en zien daar Erik Spexgoor, vaderfiguur van de Zieuwentse motorcrosstalenten. Nadat hij trots zijn aanhangwagen, met alles wat een motorcrosser begeert, heeft laten zien brengt hij ons bij dé motorcrosstalenten van Zieuwent. Ik zal ze even aan u voorstellen: Thijs ten Have, Wessel Kolkman, Kees en Willem Roelofsen, Tijs Holkenborg en Mick Wopereis. Samen met Siem Wolters en Ticho Eringfeld, die niet uit Zieuwent komen, vormen zij de vaste club rijders die samen met "godfather" Erik en hun ouders de achterhoek doorkruisen om hun motoren te laten brullen.

Lange tijd om te praten is er niet want de kleren moeten aan. De motoren gaan

van hun bokjes en worden aangetrapt. Zoonlief krijgt de helm op en de laatste instructies gaan van vader op zoon, waar nodig spreekt Erik ze nog wat bij. Ze rijden langzaam naar het vertrekpunt en het zogenoemde kinderkwartiertje kan beginnen. De hendels gaan vol los en als ware titanen gaan ze de strijd met de aarde aan. Huub en ik vragen ons af waarom het "kinderkwartiertje" zo genoemd is, want er lijkt zo op het eerste oog weinig kinderlijks aan.

Tom Holkenborg, vader van Tijs, neemt ons mee verder de Vennebulten in alwaar het parcours, slakkerend door

de bomen, bestreden wordt door deze jonge helden. Ja, helden mag je ze wel noemen, zonder gevoel voor angst, maar met gevoel voor gevaar, vliegen ze over de harde grond van dit bosgebied. In het midden van het parcours hebben we een mooi uitzicht en kunnen we even praten met Tom. “Je kunt het net zo gek maken als je zelf wilt” zegt hij als we hem vragen hoe vaak hij met zijn zoon gaat trainen. “Als je wilt kun je bijna iedere avond of dag wel trainen, we leven hier in het walhalla van motorcrossend Nederland, met banen in Borculo, Halle, Lichtenvoorde en Heelweg hebben we het in deze regio echt getroffen”. Als Tijs hard voorbij komt zegt hij: “Ja die heeft minder angst dan ik, als hij op de motor zit”, “het blijft toch een gevaarlijke sport”.

Het kinderkwartiertje is voorbij en we lopen terug naar het veld waar alle busjes en motoren staan. We komen in gesprek met Erik Spexgoor. “Ik ben eigenlijk geen trainer, ook geen begeleider, maar ik help de jongens als het nodig is. Eigenlijk is het een rare

sport, als je bij voetbal zit krijg je een trainer, hier koop je een lidmaatschap en een baanlicentie en je mag zo de baan op. Je moet dan maar een beetje oefenen op een mini baantje naast de echte baan. Daarna mag je het echte circuit al op, maar die stap is heel groot. Daarom hebben ze het kinderkwartiertje in het leven geroepen, zo kan de jeugd ook oefenen voordat ze overrompeld worden door al het geweld dat links en rechts voorbij komt stuiven als ze met de “grote jongens” mee mogen doen.”

Ticho Eringfeld

MANNENSPORT

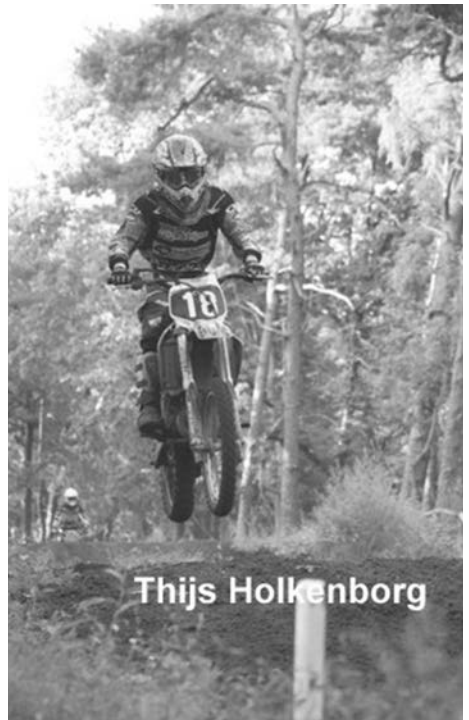
mee, motoren achterin en gaan met die banana. Erg leuk moet ik zeggen.” Dat het bij sommigen echt een familiegebeuren is blijkt wel uit het feit dat zelfs “opa Harry” komt aanlopen om de training van zijn kleinkind te bekijken.

Er mag dus wel geconcludeerd worden dat je het net zo “gek” kunt

In een grote rondo zitten de jongens zwetend op een tuinstoel. Hier kom ik in gesprek met Suzanne, de moeder van Mick, ze verteld dat Mick ook aan echte wedstrijden deelneemt.

“Je heb clubkampioenschappen waar de meeste jongens die vandaag hier zijn aan deelnemen. Daarnaast heb je regiowedstrijden en NK's. In principe kan iedereen zich voor deze wedstrijden inschrijven, al is het wel goed dat je enige ervaring hebt met het crossen en zeker weet dat je goed mee kunt komen, anders heeft het geen zin. We gaan altijd met het hele gezin naar zo'n NK, camper

maken als je zelf wilt. Er zijn genoeg trainingsmogelijkheden en genoeg wedstrijden. Het is maar net hoeveel je er voor over hebt. Ieder op zijn eigen niveau, ieder met zijn eigen snelheid, ieder op zijn eigen frequentie en iedereen met zijn eigen portemonnee.

Thijs Holkenborg

Kees Roelofsen

Siem Wolters

Het word rustiger op de baan, de conditie laat de oudere rijders in de steek en de jonge jongens zien kans om nog een paar rondjes mee te pakken. Ze zijn aardig aan elkaar gewaagd, ondanks dat er sommige bij zijn die nog maar enkele maanden crossen. Knap om te zien hoe deze "mannen" aarde in beweging zetten en proberen elkaar te snel of te slim af te zijn. Daarbij verliezen ze gelukkig de veiligheid niet uit het oog. Vlak voor een bult halen ze alles uit hun motoren en verkiezen het luchtruim om daarna een perfecte landing te maken en hun weg te vervolgen. Schitterend om te zien. Na een paar rondjes is het mooi geweest, moegestreden ruimen ze hun spullen op en vertrekken we weer richting Zieuwent om daarna als "groep" nog even af te sluiten met een drankje bij de plaatselijke herberg.

Al met al oren handen en pennen te kort om alles te zien en op te schrijven. Een spectaculair avondje motorcross, welke man wil dat nou niet!
Motorcrosstalenten, vaders, moeders, opa's en Erik, bedankt!

Stefan en Huub

willem Roelofsen

PROFIELSCHETS

Carina Hulshof (Lammas). De nieuwe beheerder van de kantine van RKZVC! Woont samen met Erik Leneman op haar ouders huis aan de Beenekusteeg. Ze kregen samen 3 kinderen, waarvan er helaas 1 is overleden. Ooit begonnen als bloemiste, gewoond in Brazilië, workshops gegeven in werken met natuurlijke materialen, gewerkt in de kantine van 't Sourcy Center en nu dus in de kantine bij de Greune weide.

1. Meest favoriete sport:

Handbal, maar ook voetbal. Ik kijk ook altijd de wedstrijden van mijn kinderen; voetbal bij Ties en volleybal bij Maartje.

2. Minst favoriete sport:

Vechtsporten. "Mekare de kop insloan, bah."

3. Mooiste sportherinnering:

Tafeltennisperiode in Lichtenvoorde, samen met Miriam Holman-Kloppenburger en Bettine Vriesekoop. We gingen overal naar toe.

4. Favoriete sportman/vrouw:

Die heb ik niet. Iedereen doet zijn best!

5. Lekkerste eten:

Italiaans. Gelukkig kunnen Erik en Maartje goed koken.

6. Welk t.v. programma moet onmiddellijk van de buis:

Niks. Er is voor ieder wel wat wils op de t.v. en anders klik ik het weg. Of ik doe de krant voor mijn ogen als het te gek wordt.

7. Beste boek/schrijver:

"Duizend schitterende zonnen" van Khaled Hosseini. Dit is ook de auteur van "De vliegeraar."

8. Mooiste film:

"Millennium" van Stieg Larsson.

9. Politieke kleur:

Heb ik niet. Meestal worden beloftes toch niet nagekomen in de politiek, maar niet stemmen is eigenlijk ook niet goed.

10. Beste Nederlandstalig lied:

Niet specifiek een lied, maar een paar liedjes van Paul de Leeuw vind ik wel mooi. Ik ben ook niet muzikaal, ik heb de muziek in de kantine ook al uitbesteed.

11. Meest afschuwelijke cadeau dat je ooit kreeg:

Een gegeven paard mag je niet in de bek kijken. Nee er is niet iets wat ik me kan herinneren.

12. Grootste miskoop:

Een schaats- of fietsbroek voor Erik. Toen ik er mee thuis kwam, wilde hij hem niet en heb ik hem teruggebracht. Later kocht hij dezelfde weer.
(Erik weet hier echter niets meer van tijdens dit gesprek).

13. Omscholen tot:

Iets met ontwikkelingshulp. In de tijd dat ik in Brazilië heb gewoond heeft dat me het meest geraakt.

14. Tent opzetten in:

Italië of Brazilië. Maar dan geen tent, maar de sleurhut.

15. Ben je wel eens aangehouden door de politie:

Ja, te hard rijden! Toen bleek dat ik de agent kende als klant van de bloemisterij waar ik destijds werkte, heb ik de bon weten af te kopen met een bos bloemen die hij in de winkel kwam ophalen.

16. Hekel aan mensen die:

Niet eerlijk zijn.

17. Uit bed te halen voor:

Voor niks.

18. Waar droom je over:

Over Brazilië of over de drukte van een dag, maar dat weet ik dan de volgende ochtend niet meer hoor. Ik praat wel veel in mijn slaap.

19. Wanneer was je voor het laatst bang:

Dat was lang geleden een keer toen het heel hard onweerde en Erik niet thuis was. De lucht werd heel erg zwart, de stroom viel uit en ik ben met de kinderen op bed gaan liggen.

20. Wat denk je als je in de spiegel kijkt:

Niks! Het verandert toch niks.

21. Welke zin of welk woord gebruik je te veel:

“Oké.”

22. Wie zou je nog willen ontmoeten:

Niet speciaal iemand, maar wel alle vrienden en bekenden vanuit mijn tijd in Brazilië. Gewoon even bijkletsen, even koffie drinken.

23. Wat zou je geen 2e keer doen:

's Nachts met de caravan gaan rijden. Erik en ik zijn er allebei de types niet voor.

24. Beschrijf jezelf in 5 woorden:

Eigenwijs, goedlachs, eerlijk, creatief en spontaan.

Carina bedankt voor het gezellige gesprek!

Tanja Huinink

EEN EEUW BELANGEN BEHARTIGEN

Ik ben behoorlijk verbaasd over het feit dat Zieuwents Belang 100 jaar bestaat. Een feit waar ik me tijdens de redactievergadering hard voor heb proberen te maken. Ik denk dan meteen hoe bijzonder het is om in 1913 een belangenorganisatie op te richten voor ons dorp. 1913 is een jaar voor de eerste wereldoorlog. Een oorlog waar we weliswaar niet aan meedoen, maar waarvan de gevolgen goed voelbaar zijn. Er is dan in Nederland nog geen algemeen kiesrecht, wel voor mannen maar niet voor vrouwen. Maar er is al wel een groep mensen die zich druk maakt voor Zieuwentse zaken. Dat is toch opvallend?

Binnen de redactie stel ik voor om eens te onderzoeken, misschien in de notulen, wat er voor zaken aan de orde zijn geweest. Liefst zaken waar we niet bij stil staan, maar waar we toch alle dagen nog mee te maken hebben. Ik geef toe, ik voelde zelf ook dat ik wel erg opportunistisch was en door een roze bril naar mijn eigen idee keek. Maar op het argument dat een eeuwviering wel nu moest gebeuren en niet kon wachten, dit in tegenstelling tot een item over een sport die elk weekend plaats vindt, maakt dat ook de rest van mijn collega-redactieleden ietwat sceptisch overstag gaan. Ik mocht het uitzoeken.

Ik heb Jos Kolkman (voorzitter ZB) gebeld over het heugelijke feit dat Zieuwents belang vereeuwd. Maar Jos zette me met mijn beide benen op de grond. Volgens hem was Zieuwents belang in de eerste decennia niet meer dan een groep mensen die op kwam voor incidentele,

vaak persoonlijke problemen of beter probleempjes. Scheve stoeptegels, andere plek voor telefoonpaal, van dat soort zaken. In de notulen, die niet van voor 1950 zijn, staan geen spannender verhalen dan deze. Ik was natuurlijk van harte uitgenodigd om door de notulen te grasduinen, maar Jos beloofde me weinig sensatie. Het had niet veel gescheeld, anders was het feit zelfs aan hun aandacht ontsnapt. Bij toeval stuitte ze op de oprichtingsdatum.

Na een dank voor het mij-te-woord-staan, maar een illusie armer leg ik de telefoon neer. De scepsis van mijn redactie is terecht gebleken. Blijft staan dat ik het fantastisch vind dat er mensen zijn die belangeloos energie steken in een zaak voor het gemeenschappelijk nut. En dat gaat tegenwoordig niet maar zo. Je moet toch behoorlijk veel weten van veel hoeden en randen. Als grote finale van de eerste eeuw 'Zieuwents Belang' hebben we een grandioos mooie kern gekregen in het dorp. In voorgaande Piots hebben we al kunnen lezen dat het allemaal geen sinecure was om dit voor elkaar te krijgen.

Daarom wil ik een diepe buiging maken, mede namens de gehele piot-redactie, voor alle mensen die afgelopen eeuw betrokken zijn geweest bij Zieuwents belang en voor alles wat ze hebben bereikt.

Op naar 14 september. Vieren we met ons allen 100 jaar Zieuwents Belang en het begin van zeker 100 jaar een prachtige kern?

Mark Lankveld

ACTIVITEITEN-AGENDA

Dag	Datum	Aanvang	Activiteit
Zo.	8 sep	14.30 uur	PAX 1 – RKZVC 1 (speelronde 1).
Za.	14 sep	14.00 uur	Officiële opening van het nieuwe dorpsplein.
Zo.	15 sep	09.00 uur	Velocé : Van Wijnen veldtoertocht.
Zo.	15 sep	13.00 uur	Stg. Fratsen : Vertelfestival : Sportveld Waareise
Zo.	15 sep	14.00 uur	RKZVC 1 – VIOD 1 (speelronde 2).
Vr.	20 sep.	19.30 uur	't Hoenderboom + Sprekelderhoek : kruisjassen.
Za.	21 sep.	13.00 uur	't Hoenderboom : Kindermiddag.
Zo.	22 sep.	14.00 uur	HC '03 1 – RKZVC 1 (speelronde 3).
Wo.	25 sep.	20.00 uur	PIOT : Kopie inleveren.
Zo.	29 sep.	14.00 uur	RKZVC 1 – Gendringen 1 (speelronde 4).
Vr.	4 okt.	20.00 uur	“Vrouwencafé” bij Het Witte Paard.
Zo.	6 okt.	14.30 uur	OBW 1 – RKZVC 1 (speelronde 5).
Ma.	7 okt.	20.00 uur	Stg Paasvuur : Kruisjassen : Het Witte Paard.
Zo.	13 okt.	14.00 uur	RKZVC 1 – FC Eibergen 1 (speelronde 6).
Ma.	14 okt.	20.00 uur	RKZVC : Kruisjassen : Kantine.
Vr.	18 okt.	19.30 uur	't Hoenderboom + Sprekelderhoek : kruisjassen (Dit is nog onder voorbehoud.)
25 en 26 oktober			Stichting Fratsen : Timmerdorp.
Zo.	27 okt.	14.00 uur	RKZVC 1 – Witkampers 1 (speelronde 7)

Voor gedetailleerde informatie: zie www.zieuwent.info

EEN TERRASJE PIKKEN!

In onze voorgaande column schreven we over ons mooie nieuwe centrum van Zieuwent. Nu dit centrum een prachtige metamorfose heeft ondergaande, nemen wij de tal van terrassen die Zieuwent rijk is onder de loep. Of moeten we het stellen met enkele terrassen. Wij denken bijvoorbeeld aan het "TERRAS IS OPEN" bij het Sourcy Center. Een bord prijkt op het trottoir om wandelaars, fietsers en automobilisten te attenderen dat hier waarschijnlijk iets te eten en te drinken is te verkrijgen. Wat gebeurt er wanneer we er eens stiekem gaan zitten?

Onder het paviljoen kan de "sportende" roker altijd genieten van zijn of haar shagje, sigaret of sigaar. Waarschijnlijk licht de prioriteit van een overkapt terras bij deze doelgroep. Een terras is namelijk een gedeelte van een horecagelegenheid waar men in de open lucht kan zitten. Een terras wordt voornamelijk gebruikt bij mooi weer. Men kan er van het weer genieten, maar ze zijn ook geliefd omdat men daar naar voorbijgangers kan kijken. Dit gaat allemaal prima slagen bij Sourcy, maar krijgen we er na een kwartier wachten nog wat te drinken?

Aan de Dorpsstraat kennen we sinds kort een nieuw terras, Zieuwent Treats! Cappuccino's, thee of een heerlijk ijsje halen aan de Dorpsstraat 63, is inmiddels binnen Zieuwent een begrip geworden. Een klein stukje verder richting centrum, komen we bij het Parochiehuis. De Groene Grolsch parasols zijn open. Is er dan te rekenen op volk en bediening? Kunnen we ons Ras-patatje alleen bestellen wanneer ook hier een bordje op het trottoir prijkt? De haag om het terras is zo hoog, dat je alleen de chauffeurs van Krabbenborg als voorbijgangers kan

bestempelen. Ennnnn, niet te vergeten V. Trien'n, die met aangepaste tractorsnelheid in zijn nog geen "49 uur draaiende MF" voorbij komt rijden.

Gelegen aan het centrum komen we bij terras HWP. Uitnodigend en zelfs voorzien van een houtkachel om ook met koeler weer buiten te kunnen zitten. Er zijn tafels, stoelen, banken, kussens, dekens en achtergrond muziek. De zwarte parasols zijn uitgekapt en halverwege Lichtenvoorde is al bijna zichtbaar dat je hier kan eten en drinken. Dat is toch wat de klanten willen? Hier wil je toch je fiets en jezelf opladen?

Bij ZVC zal waarschijnlijk de nieuwe uitbaatster het "sportterras" een nieuw aanzien geven. Sport is verbroedering, sport is bier, sport is gezelligheid, sport is feest, sport is het hebben van een echt terras.

Op een goed terras doen de verhalen de ronde. Jong en oud krijgt het woord. Het ontslag van de één, de vakantie van de andere, de crisis van ons allemaal, de gele kaarsen van de Welkoop en tot slot ook de dood. Een terrasje pikken of wel het zitten op een terras, mag in onze ogen vooral een gezellig tijdverdrijf zijn, met of zonder bediening.

De Boezemvrienden

